" ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
'Ιούνιος 1966

Ἐνεθυμήθη τὰς παλαιὰς, καλὰς ἡμέρας τῆς ὑπουργίας του ὁ κ. Ζίγδης καὶ ἐφρόντισε νὰ τὰς ἐνθυμίσῃ καὶ εἰς τοὺς παρισταμένους εἰς τὸ Δ' Πανελλήνιον Συνέδριαν τῶν Μηχανολόγων - Ἠλεκτρολόγων, προσφωνῶν τοὺς συνέδρους ἐκ μέρους τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Πολλὰ καὶ θαυμάσια εἶπεν ὁ

Ο ΑΓΝΩΣ

τέως ὑπουργὸς Βιομηχανίας καὶ ἀσφαλῶς ὅλοι ὅσοι τὸν ἠκουσαν θὰ ἐμελαγχόλησαν ὅτι μοῖρα κακὴ ἀπεμάκρυνε τὸν ἄνδρα ἀπὸ τὸν θῶκον, ἀποστερήσασα τοὺς νεοέλληνας τῆς ἡδονῆς νὰ ἀκροῶνται συχνὰ —ὅπως ἄλλοτε— τῶν διασκεδαστικῶν, πτωχορητορικῶν του ἐξάρσεων. Εἶπεν ὁ κ. Ζίγδης —μὲ τὴν συνήθως διακρίνουσαν τοὺς δημιουργικοὺς ἀνθρώπους μετριοφροσύνην— ὅτι μόνον ἐπὶ ἰδικῆς του ὑπουργίας ἐδόθη «περιεχόμενον εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς ἐκβιομηχανίσεως». Καὶ ἡ μὲν ἔννοια τῆς ἐκβιομηχανίσεως εἶχε πάντοτε περιεχόμενον —ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς κεφαλὰς ἐνίων στελεχῶν τῆς παπανδρεϊκῆς κυβερνήσεως τὰ ὁποῖα οὐδέποτε κατώρθωσαν νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν ἔννοιαν ταύτην. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔλειπεν ἦτο ἡ ταχεῖα προώθησις τῆς ἐκβιομηχανίσεως ὄχι ὡς ἐννοίας ἀλλ' ὡς πράξεως, ὡς ἔργου. Φοβούμεθα δὲ ὅτι ἡ κυβέρνησις Παπανδρέου, συγκεντρώσασα ὅλον τὸν ζῆλον της εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς ἐκβιομηχανίσεως, ἠδυνήθη μὲν νὰ δώσῃ ε'ς αὐτὴν νέον περιεχόμενον —καθαρῶς λογοτεχνικόν— οὐδὲν ὅμως ἐπέτυχεν εἰς τὴν πρᾶξιν, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς «ἐκβιομηχανίσεως». Παραδέχθη ἄλλωστε τοῦτο ἐμμέσως ὁ κ. Ζίγδης εἰς τὴν ὁμιλίαν του ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου Συνεδρίου. Διότι εἶπε, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐκβιομηχάνισιν εἶναι : α) ἡ ἀναθεώρησις τῶν διεπόντων τὴν διομηχανίαν θεσμῶν, β) ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἰσχύοντος συστήματος χρηματοδοτήσεως. Ποῖος δὲ ἀγνοεῖ ὅτι κατὰ τὸ διάστημα ποὺ ἡ Ε. Κ. εὑρίσκετο εἰς τὴν ἐξουσίαν ὄχι μονον δὲν ἀνεθεωρήθησαν οἱ ἀποδεδειγμένως χρεοκοπημένοι καὶ ἀνασχετικοὶ τῆς ἀναπτύξεως ἐκ τῶν διεπόντων τὴν ἐγχώριον διομηχανίαν θεσμῶν, ἀλλά, ἀντιθέτως, εἰσήχθησαν —ἀπὸ τὸν χῶρον εἴτε τοῦ παραλογισμοῦ, εἴτε τῆς παρωχημένης φευδοσοσιαλιστικῆς δεοντολογίας, εἴτε, τέλος, τῆς φηφοσυλλεκτικῆς δημαγωγίας— νέοι «θεσμοὶ» στραγγαλιστικοὶ διὰ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὰς παραγωγικὰς ἐπιδόσεις της εἰς τὴν διομηχανίαν ; Ποῖος πρὸς τούτοις, ἀγνοεῖ ὅτι τὸ σύστημα μακροπροθέσμου χρηματοδοτήσεως τῆς ἰδιωτικῆς διομηχανίας ἐπεδεινώθη —μὲ συνεπείας σοβαρωτάτας δι' ὁλόκληρον τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν— κατόπιν τῶν ἐπιβληθέντων ἐπὶ κυβερνήσεως Παπανδρέου ἀπαραδέκτων πιστωτικῶν περιορισμῶν ; Ποῖος ἀγνοεῖ αὐτά ; Οὐδεὶς ἀσφαλῶς πλὴν αὐτοῦ τούτου τοῦ κ. Ζίγδη, ὅστις ὅτε εὑρίσκετο ἐν θώκῳ πιθανῶς μὲν νὰ ἔδωσε περιεχόμενον εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς ἐκβιομηχανίσεως (ὁποίαν δέ, εἴπομεν...), οὐδὲν ὅμως ἠδυνήθη νὰ δώσῃ περιεχόμενον εἰς τὴν θλιβερὰν ὑπουργίαν του...

ΕΝΩΣΗ ΚΕΝΤΡΟΥ